

Mirza Font Testing Document Katibeh-Regular.ttf 14 pt

February 4, 2016

خوشنویسی

خوشنویسی یتا خطاطی به معنی زیبانویسی یتا نوشتن همراه با خلق زیبایی است و فردی که این فرایند توسط او انجام می‌گیرد خوش نویس نام دارد، به خصوص زمانی که خوش نویسی حرفه‌ی شخص باشد. گاهی درک خوشنویسی به عنوان یک هنر مشکل است. به نظر می‌رسد برای درک و لذت بردن از تجربه بصری خوشنویسی باید بدانیم خوشنویس افزون بر نگارش یک متن، سعی داشته اثری هنری با ارزش‌های زیبایی شناختی خلق کند.[۱] از این رو خوشنویسی با نگارش ساده مطالب و حتا طراحی حروف و صفحه‌آرایی متفاوت است. همچنین از آنجایی که این هنر جنبه‌هایی از سنت را در دل خود دارد باید آن را تا حدی از تایپوگرافی که مبتنی بر ارزش‌های گرافیکی مدرن و کارهای چاپی است متمایز کرد. خوشنویسی تقریباً در تمام فرهنگ‌ها به چشم می‌خورد اما در مشرق زمین و به ویژه در سرزمین‌های اسلامی و ایران در قله هنرهای بصری واقع است. خوشنویسی اسلامی و بیش از آن خوشنویسی ایرانی تعادلی است حیرت‌انگیز میان تمامی اجزا و عناصر تشکیل دهنده آن. تعادل میان مفید و مورد مصرف بودن از یک سو و پویایی و تغییر شکل یابندگی آن از سوی دیگر؛ تعادل میان قالب و محتوا که با آراستگی و ملایمت تام و تمام می‌تواند شکل مناسب را برای معانی مختلف فراهم آورد. اگر در نظر داشته باشیم که خوشنویسی اسلامی و ایرانی براساس قالب‌ها و قواعد و نظام‌های بسیار مشخصی شکل می‌گیرد و هر یک از حروف قلم‌های مختلف از نظام شکلی خاص، و تا حدود زیادی غیرقابل تغییر، برخوردارند. آنگاه درمی‌یابیم که ایجاد قلم‌های تازه و یتا شیوه‌های شخصی خوشنویسان بر مبنای چه ابداع و رعایت حیرت‌انگیزی پدیدار می‌شود. در خوشنویسی اندازه هر حرف و نسبت آن با سایر حروف با دقت بسیار بالایی معین شده است و هر حرف به صورت یک «مدول» ثابت درمی‌آید که تخطی از آن به منزله نادیده گرفتن توافقی چندصدساله است که همیشه میان خوشنویس و مخاطب برقرار بوده و با رضایت طرفین حاصل می‌آمده است. حتی ترتیب شکل کلمات نیز براساس مبانی مشخصی تعیین می‌شده که در «رسم الخط»ها و «آداب المشق»ها از جانب اساتید بزرگ تنظیم و ارائه شده است. قرارگیری کلمات نیز- یعنی «کرسی»- هر سطر هر چند نه به صورت کاملاً پیش‌بینی و تکلیف شده - که ناممکن بوده است - اما به شکل «سلیقه مطلوب» زمینه زیبایی شناختی پیشنهادی خاص خود را دارا بوده است.

خوشنویسی اسلامی خوشنویسی همواره برای مسلمانان اهمیتی خاص داشته است. زیرا در اصل آن را هنر تحسم کلام وحی می‌دانسته‌اند. آنان خط زیبا را نه فقط در استنساخ قرآن بلکه در اغلب هنرها به کار می‌بردند.[۵] خوشنویسی یتا خطاطی در

کلیه کشورهای اسلامی همواره به عنوان والاترین هنر مورد توجه بوده است. مردمان این سرزمین‌ها به ویژه ایرانیان در اوج قدرت و نهایت ظرافت در این هنر تحلی یتافت و خوشنویسی به مانند محوری در میان سایر هنرهای بصری ایفای نقش کرده است. خوشنویسی از قرون اولیه اسلامی تا کنون در کلیه کشورهای اسلامی و مناطق تحت نفوذ مسلمانان با حساسیت و قدرت تمام در اوج جریانات هنری بوده است. قدیمی ترین نسخه قرآن به خط کوفی است و به علی بن ابی طالب منسوب است. پس از قرن پنجم هجری، خط کوفی تقریباً جای خود را به خط نسخ داد که حروف آن بر خلاف حروف زاویه دار خط کوفی منحنی و قوس دار است. [۶] در اوایل قرن چهارم سال ۳۱۰ هجری قمری ابن مقله بیضاوی شیرازی خطوطی را بوجود آورد که به خطوط ششگانه یا اقلام سته معروف شدند که عبارتند از: محقق، ریحان، ثلث، نسخ، رفاع و توقیع. که وجه تمایز آنها اختلاف در شکل حروف و کلمات و نسبت سطح و دور در هر کدام می باشد. همچنین او برای این خطوط قواعدی وضع کرد که به اصول دوازده گانه خوشنویسی معروفند و عبارتند از: ترکیب، کرسی، نسبت، ضعف، قوت، سطح، دور، صعود محازی، نزول محازی، اصول، صفا و شأن. [۷] یک قرن بعد از این مقله، ابن بواب برای خط نسخ قواعدی تازه ایجاد کرد و این خط را کامل نمود در قرن هفتم جمال الدین یاقوت مستعصمی به این خط جان تازه ای بخشید و قرآن کریم را برای چندین بار کتابت نمود. [۸]

خوشنویسی ایرانی درحالی که عمده تبدیل نگارش معمولی کلمات به خوشنویسی هنرمندانه به عهده ایرانیان بوده است، رفته رفته ایرانیان سبک و شیوه هایی مختص به خود را در خوشنویسی ابداع کردند. هرچند این شیوه ها و قلم های ابداعی در سایر کشورهای اسلامی هم طرفدارانی دارد اما بیشتر مربوط به ایران و کشورهای تحت نفوذ آن همچون کشورهای آسیای میانه، افغانستان، پاکستان و هند می باشد. در این منطقه نیز خوشنویسی همواره به عنوان والاترین شکل هنرهای بصری مورد توجه بوده و دارای لطافتی خاص است. در ایران پس از فتح اسلام، خطاطی به شیوه نسخ وجود داشت. در زمان حکومت ایلخانیان، اوراق مذهب کتاب ها نخستین بار با نقش های تزئینی زینت یافت. در زمان حکومت تیموریان در ایران، خط و خوشنویسی به اوج کمال خود رسید. میرعلی تبریزی با ترکیب خط نسخ و تعلیق، خط نستعلیق را بنیان نهاد. مشهورترین خطاط قرآن در این دوره بایسنقر میرزا بود. [۹] آنچه که به عنوان شیوه ها یا قلم های خوشنویسی ایرانی شناخته می شود بیشتر برای نوشتن متون غیر مذهبی نظیر دیوان اشعار، قطعات ظریف هنری و یا برای مراسلات و مکاتبات اداری ابداع شده و به کار رفته است. این در حالی است که خط نزد اعراب و ترکان عثمانی بیشتر جنبه دینی و قدسی داشته است. هرچند آنان نیز برای امور منشی گری و غیر مذهبی قلم هایی را بیشتر به کار می برند، اما اوج هنرنمایی آنان - بر

خلاف خوشنویسان ایرانی- در خط ثلث و نسخ و کتابت قرآن و احادیث قابل رویت است. در ایران نیز برای امور مذهبی مانند کتابت قرآن یا احادیث و روایات و همچنین کتبه نویسی مساجد و مدارس مذهبی بیشتر از خطوط ثلث و نسخ بهره می گرفتند که نزد اعراب رواج بیشتری دارد. هرچند ایرانیان در این قلم ها نیز شیوه هایی محزا و مختص به خود آفریده اند. خط تعلیق را می توان نخستین خط ایرانی دانست. خط تعلیق که ترسل نیز نامیده می شد از اوایل قرن هفتم پنا به عرصه گذاشت و حدود یکصد سال دوام داشت تعلیق از ترکیب خطوط نسخ و رقاع به وجود آمد و کسی که این خط را قانونمند کرد خواجه تاج سلمان بود. که بعدها به وسیله خواجه عبدالحی منشی استر ابادی بدان قواعد و اصول بیشتری بخشیده شد. [۱۰] پس از خط تعلیق که نخستین خط شکل گرفته ایرانی بود. در قرن هشتم میرعلی تبریزی (۸۵۰ هجری قمری) از ترکیب و ادغام دو خط نسخ و تعلیق خطی بنام نستعلیق بوجود آورد که نام آن در اثر کثرت استعمال به نستعلیق تغییر پیدا کرد. این خط بسیار مورد اقبال واقع شد و موجب تحول عظیمی در هنر خوشنویسی گردید. [۱۱] و بعدها در دوران شاه عباس صفوی به دست میرعماد حسنی به اوج زیبایی و کمال رسید. خط نستعلیق علاوه بر خوشنویسانی که در حیطه ایران کنونی می زیستند. در خراسان بزرگ و کشورهای آسیای میانه، افغانستان و به ویژه خوشنویسان دربار گورکانیان در هندوستان (که تعلق خاطر ویژه ای به فرهنگ ایرانی داشتند) رشد و پیشرفت قابل توجهی کرد. بطور کلی قرنهای نهم تا یازدهم هجری را می توان قرن های درخشان در هنر خوشنویسی در ایران دانست. در اواسط قرن یازدهم سومین خط خالص ایرانی یعنی شکسته نستعلیق به دست مرتضی قلی خان شاملو حاکم هرات با تغییر دادن خط نستعلیق ابداع شد. علت پیدایش آن را می توان به سبب نیاز به تندنویسی و راحت نویسی در امور منشی گری و بیش از آن ذوق و خلاقیت ایرانی دانست. همانطوری که بعد از پیدایش خط تعلیق، ایرانیان به خاطر سرعت در کتابت، شکسته تعلیق آن را نیز بوجود آوردند. [۱۲] درویش عبدالمحید طالقانی این خط را به کمال رساند. در دوران قاجار خط کاربرد اصلی خود یعنی کتابت را از دست داد. از یک سو با تاکید و توسعه سیاه مشق نویسی به سمت هنر ناب رفت و از دیگر سو با پدید آمدن روزنامه ها و چاپ سنگی خود را به هنرهای کاربردی نزدیک شد. در دوران پهلوی روند نیازهای مدرن تجاری و تبلیغی خط را از کنج کتابخانه ها و مجموعه های خصوصی به بستر اجتماع کشاند و جریانات هنری مدرنی شیوه هایی چون نقاشی خط را به وجود آوردند که کماکان مورد توجه محافل هنری جهان است. در سالهای پس از انقلاب اسلامی خوشنویسی با اقبال عمومی روبرو شد و انجمن خوشنویسان ایران که در سال ۱۳۲۹ تشکیل شده بود نقش بارزی در رشد و توسعه کمی و کیفی این هنر به عهده گرفت. همچنین خطی به نام معلی در سال های اخیر با تاثیر از خطوط اسلامی -

ايراني ثلث و شكسته نستعليق توسط آقاي حميد عجمي ابداع گرديد كه تا حدی مورد استقبال قرار گرفت. آخرين دستاورد خوشنويسی ايران را می توان به ابداعات خوشنويسی سبجان مهرداد محمدپور اشاره کرد ، خط سبجان يك خط قانونمند همانند نسخ و ثلث بوده و قابليت كتابت و كتيبه نويسی فارسی و عربی را دارا می باشد و آن را در دسته ی خطوط كامل همانند خطوط شش گانه قرار داده اند.

فن الخط فن الخط وهو نوع من الفنون البصرية. وهو غالبا ما يطلق على فن الكتابة (Mediavilla 1996 : 17). والتعريف المعاصر لممارسة فن الخط العربي هو "فن إعطاء شكل للعلامات بطريقة معبرة، ومتناغمة، وماهرة" (Mediavilla 1996 : 18). قصة الكتابة هي واحدة من التطور الجمالي متحد في إطار المهارات التقنية، وسرعات الانتقال وتحديد المواد، الزمان والمكان من الشخص (Diringer 1968 : ٤٤١). ويوصف نمط معين من الكتابة بأنه نصي، أو نسخ أبجدي (فريزر و Kwiatkowski ٢٠٠٦ ؛ جونستون ١٩٠٩ : بلايت ٦). يتراوح الخط الحديث من كتابات وتصاميم خط اليد الوظيفي إلى القطع الفنية حيث التعبير المحرد للعلامات المكتوبة بخط اليد التي قد تحل أو لا تحل محل قراءة الحروف (Mediavilla ١٩٩٦). يختلف الخط العربي الكلاسيكي عن الطباعة وعن خط اليد الغير تقليدي، وإن كان الخطاط قد يبتكر كل هؤلاء ؛ وهي تاريخيا حروف منظمة ومع ذلك سلسلة وتلقائية ومرحلة في لحظة الكتابة (بوت ٢٠٠٦ و Zapf ٢٠٠٧ و ٢٠٠٦). ويستمر الخط العربي في الأزدهار في أشكال دعوات الزواج والأحداث، وتصميم بنط / الطباعة، وتصميم الشعار باستخدام خط النسخ، والفن الديني، والإعلانات / التصميم الجرافيكي / وفن الخط، والنقش على القطع الحجرية ووثيقة العزاء. ويستخدم أيضا من أجل الأثاث والصور المتحركة للسينما والتلفزيون، والشهادة في القضايا، وشهادات الميلاد والوفاة، والخرايط، وغيرها من الأعمال التي تنطوي على الكتابة.

الأدوات الأداة الرئيسية في فن الخط هو القلم، مشطوف الرأس والمذنب والريشة. وهناك المحبرة عبارة عن حبر زيتي القوام يستخدم في الكتابة. وكذلك من ادوات الخط الورق عالي الجودة.

الفنون البصرية الفنون البصرية هي الأشكال الفنية التي تركز على إنشاء الأعمال التي هي في المقام الأول مرئية في الطبيعة، مثل الفنون التشكيلية التقليدية (الخزف، الرسم، الرسم الفني، النحت، العمارة، والطباعة)، الفنون البصرية الحديثة (التصوير الفوتوغرافي، الفيديو وصناعة الأفلام)، والتصميم والحرف اليدوية. العديد من التخصصات الفنية (الفنون المسرحية، فنون اللغة، فنون النسيج وفن الطهي) تنطوي على جوانب من الفنون البصرية، بالإضافة إلى أنواع أخرى، وبالتالي فإن هذه التعريفات ليست دقيقة. والمفهوم المتغير. الاستخدام الحالي لمصطلح "الفنون

البصرية" يتضمن الفنون الحميلة بالإضافة إلى الحرف اليدوية، ولكن هذا ليس هو الحال دائما. قبل حركة الفنون والحرف اليدوية في بريطانيا وأماكن أخرى في مطلع القرن، 20th "الفنان التشكيلي" يعود على الشخص الذي يعمل في محاللفنون الحميلة (مثل الرسم، النحت، أو الطباعة) وليس محال الاشغال اليدوية والحرفية، أو من يطبق ضوابط الفن. وأكد التمييز من قبل فنانيين من محال الفنون والحرف الحركية الذين يقدرون أشكال الفن العامة بقدر الأشكال الامعة. الحركة تتناقض مع المتحررون الذين سعوا لحجب الفنون العالية عن الجماهير من خلال ابقائها مقصورة على فئة معينة من الناس. [بحاجة لمصدر] مدرسة الفن تفرق بين الفنون الحميلة والحرف اليدوية في مثل هذه الطريقة التي لا يمكن اعتبار الحرفيين ممارسون للفن.

فن الكمبيوتر الفنانين البصريين لم يعد يقتصر عمله على وسائل الفن التقليدي. أجهزة الكمبيوتر قد تؤدي إلى تعزيز الفنون البصرية من سهولة (0 الأداء/0) أو قالب: Dn، للتحريك، لاستكشاف مكونات متعددة، للطباعة (بما في ذلك الطباعة ثلاثية الأبعاد. فن الكمبيوتر هو أي فن يكون للكمبيوتر دورا من إنتاج أو عرض العمل الفني. هذا الفن يمكن أن يكون صورة، صوت، صور متحركة، فيديو، أقراص مضغوطة، دي في دي، لعبة فيديو، موقع، خوارزمية، أداء، أو تثبيت معرض رسوم. العديد من التخصصات التقليدية الآن تقوم بدمج التقنيات الرقمية و، نتيجة لذلك، الخطوط بين العمل التقليدي للفن وعمل الوسائل الحديثة التي تم إنشاؤها باستخدام أجهزة الكمبيوتر كانت غير واضحة. على سبيل المثال، الفنان قد يجمع بين الرسم التقليدي مع الفن الحسابي وغيرها من التقنيات الرقمية. نتيجة لذلك، تحديد فن الكمبيوتر بواسطة منتجها النهائي يمكن أن يكون صعبا. ومع ذلك، هذا النوع من الفن قد بدأ بالظهور في المتاحف والمعارض الفنية، على الرغم من أنه لم تثبت شرعيتها بعد بوصفها شكلا قائما بذاته وهذه التكنولوجيا على نطاق واسع في الفن المعاصر تعتبر كأداة أكثر من أنها شكلا من أشكال الفن كما هو الحال مع التصوير الزيتي. استخدام الكمبيوتر حجب الفرق بين الرسامون، المصورون، محررين الصور، النماذج ثلاثية الأبعاد، وفنانو الحرف اليدوية. برامج التحرير والتقديم المتطورة أدت إلى تعدد مهارات مطورين الصور. قد يصبح المصورين فنانين رقميين قد يصبح الرسامين صانعو رسوم متحركة. الحرف اليدوية قد تصبح بمساعدة الحاسوب أو استخدام الكمبيوتر لتوليد الصور كقالب. استخدام مقاطع الكمبيوتر الفنية جعلت التمييز الواضح بين الفنون البصرية ومخطط الصفحة أقل وضوحا بفضل سهولة الوصول وتحرير المقاطع الفنية في عملية ترقيم صفحات الوثيقة، وخاصة للمراقبين الذين يفتقرون للبراعة.

آرٹ آرٹ ایسے کم یتا کہاں نوں آکھتیا جاندا اے جیدے وچ چیزاں نوں نشاناں نال اینج دسیا جاندا اے جے اوہ سوہنیاں لگن آرٹ دی بنی شی کوئی کہانی دسدی

اے یتا صرف کوئی سوہنا سچ یتا مسوس ہون والا جذبہ انسائیکلوپیڈیا بریٹانیکا آرٹ نوں اینج دسدا اے،" اوہ سوہنیاں شیواں، محول، یتا تحریتاں جنہاں نوں دوجیتاں نوں وی دسیتا جا سکے تے جنہاں دے بنان وچ سوچ تے گر نوں ورتیتا گیتا ہوئے" ایتھے آرٹ وچ مورتاں، (Painting) بتی بنانا (Sculpture)، تے فوٹوگرافی آندے نیں آرکیٹیکچر نوں وی ویکھے جان والے آرٹ وچ گنیتا جاندا اے پراوہدے وچ اوس شے تے کم لینا اوہدے بنان دا مڈھ ہوندا اے موسیقی، تھیٹر، فلم نوں آرٹ نال رلیتا جاسکدا اے آرٹ فلاسفی دی اک ونڈ اے جیدے وچ ایدی اصل ایدا بنانا تے ایہنوں دسنا آندے نیں آرٹ اک ول یتا راہ اے انسانی سوچ یتا جذبے نوں دسن یتا کسے ہور تک اپڑان لئی ارسطو دی فلاسفی وچ آرٹ اک ودیتا تے آئیڈیل نقل (Mimesis) اے لیوٹالسٹائی ایہنوں اک بندے توں دوجے بندے تک گل اپڑان دا پٹھا ول کیندا اے مارٹن ہائیڈگر دی اکھ وچ آرٹ اک ایسا ول اے جیدے راہیں کوئی سنگت اپنا آپ دسدی اے

تریخ وینس ولندورف آرٹ دے سب توں پراتے نموتے پتھر ویلے توں لدے نیں وینس ولندورف 24,000 توں 22,000 م پ دی اک زنانی دی پتھر دی بنی مورتی اے جیہڑی آسٹریا توں لپی سی لاسکو، فرانس وچ زمین دے اندر غاراں وچوں 17,300 ورے پرانیاں جانوراں تے انساناں دیتاں مورتاں کنداں تے بنیتاں ملیتاں نیں ایہناں وچ انسان شکار کردا دسیتا گیتا اے وشکارلہ پتھر ویلہ 6000-8000 م پ لنگان تے نیولتھک ویلے 3000-6000 م پ وچ انسان تے وائی بیجی تے اک تھان تے ٹک کے رہنا سکھیتا، ربتلاں گنجلیاں ہویتاں تے مذہب تے وی ماننا پٹائی تے انسان تے اپتے فیدے لئی ہتھ نال کئی چیزاں بنادیتاں سکھیتاں تے فیر کانسی ویلے 1000-3000 م پ وچ پہلیاں انسانی ربتلاں پونگریاں پراتے مصر، پراتے عراق، فارس، بڑپہ ربتل، چین، پراتے یونان، روم تے انکا تے مایا دیتاں ربتلاں تے اپنیاں آرٹ دیتاں ریتاں اپنیاں ضرورتاں تے اپتے کول ہون والیاں شیواں توں بنایتاں آرٹ اودوں لکھائی دے بن نال ٹردا اے لکھائی اپتے مڈھ ویلے توں تے ہپتار دے کم نوں سوکھا تے لین دین نوں یتاد رکھن لئی بنی لکھائی پہلے مورتاں نال تے فیر وازاں نوں نشان دے کے تے اوہناں نوں جوڑ کے بنائی جاندی اے

پرانا عراق پراتے عراق دا آرٹ دجلہ تے فرات دے دریتاواں دے وشکار 6 ہزار ورے پہلے توں اوتھے پونگرن والیتاں اشوری، سمیری، کالدی، ربتلاں وچ بنیتا ایتھوں دے آرکیٹیکچر وچ اٹ تے ڈاٹ دا ورتن سی تے ایدے نال زکورت، مندر تے وکھریتاں پدھراں والے برم بنائے گئے محلاں وچ وکھریتاں پدھراں تے سوہتے رکھ لائے گئے جیہڑے پرانی دنیا دیتاں 7 نویکلپتاں شیواں وچوں سن بتی بنان دا ول لکڑ نوں چھل کے تے نقشی دیکی پتھر نال بنیتا تے ایہناں نال مذہبی، شکاری تے

فوجی وکھالے انساناں تے جانوراں نال بنائے جاندے سن سمیری ویلے وچ نکیتاں بتیاں جناں دے کمارے تکھے، رنگلے پتھر دیتاں، گنجے سر تے چھاتیاں تے ہتھ سن اکادی ویلے دیتاں بتیاں دے سر دے وال لمے تے داڑیاں سن جیویں نارام سین عموری ویلے دیتاں بتیاں نوں لاگاش گڈیا وچ سمحیا جاسکدا اے جیدے چ گڈیا تے چادر سر تے ٹوپی تے ہتھ چھاتی تے رکھے نیں اشتر بوآ جیہڑا بابل وچ 575 م پ وچ بنایا گیا سی بابل دے آرکیٹیکچرارٹ دی وڈی نشانی اے تے ایدا کج حصہ پرگامون میوزیم، برلن وچ ہے گیونل شیرنی 5000 ورے پرانی لائم پتھر دی بنی اک مورتی اے عراق وچ ایہ اودوں بنی جدوں پہیہ تے لکھن دا ول بتے گئے دکھنی عراق وچ ارک وچ گول پیپ ورگیاں مہراں تے بنیتاں مورتاں کہانی سنندا اک نویکلا ول سی ایہ مہراں پتھر مٹی یا کسے ہور شے دیتاں وی بنیا ہوسکدیاں سن رات دی رانی عراق چوں لبی کوئی 3800 ورے پرانی پتھر تے بنی عورت دیوی دی بتی اے جیدے پیر پنچھی ورگے دوالے پر، سحے کھبے شیر تے الو نیں گڈیا دی بتی 2144 - 2124 م پ ورے پرانی اے ار دا سٹینڈرڈ، کھڑی بکری، تانبہ بلد تے گدھ دی یادگار پراتے عراق دے آرٹ دیتاں منیتاں پرمنیتاں نشانیاں نیں لکھائی دا ول بنن نال پراتے عراقی لکھتاں وچ وی اپتے آپ نوں دسدے نیں گلگامش 17 صدی م پ وچ لکھی گئی ایدے وچ سمیری تے اکادی دیوتاواں دیتاں کہانیاں نیں اثراہسس، اکادی ویلے دی اک لکھت اے جیدے وچ ہڑان دی کہانی دسی گئی اے بابل دیتاں لکھتاں وچ سب توں منی پرمنی لکھت انوما الیش اے جیدے وچ ایس کائنات دے بنن دی کہانی دتی گئی اے

پرانا مصر ملکہ نیفریتیتی پرانا مصری آرٹ 5000 م پ توں لے کے 300 تک دے ویلے تک پھیلی ہوئی مصری رہتل دی نشانی اے تے ایہدے وچ مورتاں، بتیاں، آرکیٹیکچر تے رلدیتاں چیزاں آندیتاں نیں ایہ مصری آرٹ پرانیاں قبراناں تے یادگاری تھانواں توں لبیتا تے اینج ایدھے وچ مرن مگروں جیون تے پرانی جانکاری نوں بچان تے زور اے ایہ آرٹ 3000 م پ توں لے کے تیجی صدی تک تے اچیچے دوسرے تے تیسرے تیر ویلے وچ بنیا 3000 ورے دے لمے ویلے وچ ایدا تے باہر دا کوئی اثر ناں پیتا تے جس ودیا ول نال ایہ ٹریتا تے بنایا گیا انت تک انج دا ای ریتا ایس ویلے دا منیا آرٹسٹ پیبلو پکاسو مصری آرٹ توں اثر لیندا اے مصر اک سکا دیس ہون باجوں ایتھے بنیتاں مورتاں ٹھیک ملیتاں نیں مصر دیتاں بتیاں وچوں سب توں چوکھیاں جانتیاں جان والیاں رامسیس II، اخناتون، نیفریتیتی، اوسکورن، II امنہوٹپ، III منکار تے تتنخامون نیں مصری پٹانڈے پتھر توں لے کے مٹی نال بندے سن تے اوہتے تے کالے یا رنگلے نقش بتے ہوندے سن ایہناں وچ عام کر وچ ورتن دے پٹانڈے مرتبان، کڑے نیں مصری مندران، محلاں، ہرماں، قبران، تے ہور کوٹھیاں نوں بنان وچ اٹ، لائم پتھر، ریتلا پتھر تے

گریناٹ ورتے گے لکڑ تھوڑی ہون باجوں ایدا ورتن تھوڑا اے خوفو دا ابرام،
ابوالہول، کرناک، لکسر، ادفو دے مندر ایدے وڈے ادھارن نیں مصری لکھتاں تے
مورتاں بنان لئی پیپٹائرس ورتدے سن ایہ اک بوٹے توں بنایا جاندا سی ایدیاں
نشانیں مصر دے سکے موسم وچ رہ گیا ہور کلاسیکی دنیا وچ وی ایدا ورتن سی پر
پر کتے ہور ناں ریتاں

پرانا یونان پرانا یونانی آرٹ بتیاں، آرکیٹیکچر، پٹانڈے تے مورتاں وچ دسد اے تے
ایس تے یورپ تے ایشیاء وچ پاکستان تک اپتے رنگ چھڈے نیں یونانی
پٹانڈے وکھریاں ویلیاں وچ وکھریاں ولان تے نمونیاں وچ بندے سن پٹانڈے
جناں وچ مرتبان تے پلیاں تے عام زندگی دیاں مورتاں بنیاں ہوندیاں سن یونانی
آرکیٹیکچر اپنی شان، سادگی تے سوہنپ وچ اپنی ادھارن آپ اے پرگامون،
پارتھینن، بیفسٹس دا مندر ویکھن والیاں تھانواں نیں مائلو دی وینس،
سیموتھریس دی ناٹیکے، یونانی بتیاں دیاں ودیا ادھارن نیں

دکھنی ایشیاء دکھنی ایشیاء وچ آرٹ دی ریت بڑپہ ربتل توں ٹردی ہوئی اج دے ویلے
تک اپڑدی اے بانڈے بتیاں آرکیٹیکچر، مورتاں تے ایہ آرٹ ویکھتا جاسکدا اے
مہنچوڈاڑو دی نچدی کڑی، پنڈت بادشاہ، مہراں جنہاں تے ہاتھی بلد تے سواستیکا
بتے ہوئے سن، تے مٹی دے وڈے مرتباناں تے پٹانڈیاں تے مورتاں اوس ویلے
دے آرٹ دا وکھالہ نیں بت بنانا ہندو جین تے بدھ مت دی ریت رئی اے اجتا
دے غار پرانی ہندستانی بتی دی اک ودیا تھان اے ہندو ہزاراں ورتیاں توں اپتے
دیوی دیوتاواں وشنو، شیوا، لکشمی، گنیش، ہنومان، اندرا، رام تے سرسوتی دیاں مورتاں
تے بتیاں بنا کے مندرن تے کراں وچ رکھدے آئے نیں اتلے پنجاب وچ گندھارہ
بدھ مت دے آرکیٹیکچر دی وڈی تھان سی ایہ بتیاں بدھ تے اودے جیون دے
دوالے نیں تے ویلے نال ابھناں دے بنان وچ تبدیلیاں آئیاں تے یونانی رنگ وی
دسدا اے مغل راج ویلے ایرانی رنگ موراں وچ دسدا اے مغل راج ویلے دیاں
مورتاں مغل بادشاہواں تے اوہناں دے جیون دے دوالے ای بنیاں نیں کانگرہ
راجپوت تے پنجاب مورتاں بنان دے مغلاں مگروں وکھرے سکول سن مورتاں
دے ول نوں انگریزاں تے آکے اپنا رنگ وی چاڑیا قطب مینار قطب دین ابیک دی
جت تے دلی وچ بنایا گیا اک مینار اے آرکیٹیکچر وچ پراٹے قلعیاں مندرن دے
مگروں مغل ویلے وچ مغل آرکیٹیکچر ہندستان دی پہچان بندا اے تاج محل،
بادشاہی مسجد، شالامار باغ، شاہی قلعہ مغل آرکیٹیکچر دے کج نشان نیں

اسلامی خطاطی اسلامی خطاطی : یہ ایک فن ہے، جو لکھتے سے تعلق رکھتا
ہے بالخصوص عربی حروف، خوبصورت انداز میں لکھتے کا فن [1] اس فن کو
اسلام سے جوڑ دیتا گیتا، اس کی وجہ عربی زبان میں یہ فن مقبول ہونا ہے اسلامی

سماج میں قرآن کی اہمیت اور اس کی تحریر اور تحفظ، اس فن کو فروغ ہوتے ہیں
کامیابی ملی [2] یہ فن عربی زبان ہی میں نہیں بلکہ، فارسی، ترکی، اردو، آذری
زبانوں میں بھی عام ہے

خطاطی، بحیثیت اسلامی فن، کافی سرابی گئی مذهب اسلام کے مانتے والے دنیا
کے مختلف ممالک میں ہیں، اور مختلف زبانیں بولتے ہیں یہ فن، مسلمانوں کی
مختلف زبانوں کو جوڑنے کا کام کرتا ہے عربی، فارسی، اردو، سندھی، آذری، ترکی
وغیرہ زبانوں میں بھی یہ فن مقبول ہوا قرآن کی کتابت میں یہ فن بہت ہی کار
آمد رہا چھاپہ مشین ایجاد ہوتے سے پہلے، کاتب حضرات ہی ان زبانوں میں
کتابت اور اشاعتوں کا بیڑا اٹھاتا عثمانیہ دور میں 'دیوانی' خط عروج میں آیا
دیوانی خط کا ایک روپ 'جلی دیوانی' یا 'دیوانی الحالی' ہے رفتہ رفتہ، 'رقع' خط
کا ارتقاء ہوا اشیاء خطاطی [ترمیم] رواجی طور پر خطاطی کے لیے، قلم، دوات اور
رنگ اہم ہیں • قلم : خطاطی کے لیے مخصوص قلم بناتے جاتے ہیں "برو" یا
"بانس" یا "بمبو" کے قلم مشہور ہیں قلم کی نوک، حرفوں کی چوڑائی کے مطابق
بناتے جاتے ہیں حروف جتنے چوڑے، قلم کی نوک اتنی چوڑی • دوات :
دوات، شئی، اور ہمہ قسم کے رنگ بھی استعمال ہوتے ہیں خطاطی سکھاتے کے
کئی مراکز بھی ہیں شہر حیدرآباد دکن میں، اردو اکیڈمی، انجمن ترقی اردو، عابد
علی خان ٹرسٹ، آج بھی خطاطی میں ٹریننگ دے رہے ہیں

مساجد اور خطاطی [ترمیم] اسلامی "مسجد خطاطی" یہ بھی اسی فن کا ایک جز
ہے مسحدوں کی، میناروں کی تعمیرات میں اس فن کو دیکھا جاسکتا ہے
مساجد میں قرآنی آیات، میناروں پر گنبدوں پر، اندرون گنبد پر قرآنی کلمات کا لکھا
جانا فن تعمیر-فن خطاطی کا ایک مرکب ہے

عبارت بسم اللہ الرحمن الرحیم، اور اللہ - محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم، مساجد
میں لکھنا ایک عام رسم ہے ان کے علاوہ، قرآنی آیات کا لکھا جانا بھی عام ہے

عربی زبان عربی (العربية al-ʿArabīyah یا عربی/لغة عربية ʿArabi) ، سامی زبانوں
میں سب سے بڑی ہے اور عبرانی اور آرامی زبانوں سے بہت ملتی ہے جدید عربی
کلاسیکی عربی زبان (فصحی عربی یا اللغة العربية الفصحی) کی تھوڑی سی بدلی
ہوئی شکل ہے فصیح عربی قدیم زمانے سے ہی بہت ترقی یافتہ شکل میں تھی
اور قرآن کی زبان ہوتے کی وجہ سے زندہ ہے فصیح عربی اور بولے جاتے والی
عربی میں بہت فرق نہیں بلکہ ایسے ہی ہے جیسے بولے جاتے والی اردو اور ادبی
اردو میں فرق ہے عربی زبان ہے اسلام کی ترقی کی وجہ سے مسلمانوں کی
دوسری زبانوں مثلاً اردو، فارسی، ترکی وغیرہ پر بڑا اثر ڈالا ہے اور ان زبانوں میں عربی

کے بتے شمار الفاظ موجود ہیں عربی کو مسلمانوں کی مذہبی زبان کی حیثیت حاصل ہے اور تمام دنیا کے مسلمان قرآن پڑھتے کی وجہ سے عربی حروف اور الفاظ سے مانوس ہیں عربی کے کئی لہجے آج کل پٹائے جاتے ہیں مثلاً مصری، شامی، عراقی، حجازی وغیرہ مگر تمام لہجے میں بولتے والے ایک دوسرے کی بات بخوبی سمجھ سکتے ہیں اور لہجے کے علاوہ فرق نسبتاً معمولی ہے یہ دائیں سے بائیں لکھی جاتی ہے اور اس میں ہمزہ سمیت 29 حروف تہجی ہیں جنہیں حروف ابجد کہا جاتا ہے (Arabic language)

حروف تہجی حروف تہجی سے مراد وہ علامتیں ہیں جنہیں لکھتے کے لیے استعمال کیا جاتا ہے اکثر زبانوں میں یہ مختلف آوازوں کی علامات ہیں مگر کچھ زبانوں میں یہ مختلف تصاویر کی صورت میں بھی استعمال کیے جاتے ہیں بعض ماہرین لسانیات کے خیال میں سب سے پہلے سامی النسل یا فنیقی لوگوں نے حروف کو استعمال کیا بعد میں عربی کی شکل میں حروف بنے وہ شکل پٹائی جو اردو میں استعمال ہوتے ہیں بعض ماہرین ان کی ابتداء کو قدیم مصر سے جوڑتے ہیں اردو میں جو حروف استعمال ہوتے ہیں وہ عربی سے لیے گئے ہیں جنہیں حروف ابجد بھی کہا جاتا ہے ان کی پرانی عربی ترتیب کچھ یوں ہے ابجد ہوز حطی کلمن سعفص قرشت ثخذ ضطغ انہیں حروف ابجد بھی کہتے ہیں علم جفر میں ان کے ساتھ کچھ اعداد کو بھی منسلک کیا جاتا ہے جو کچھ یوں ہیں

اس طریقہ سے اگر بسم اللہ الرحمن الرحیم کے اعداد شمار کیے جائیں تو 786 بنتے ہیں بعض اہل علم ہمزہ (ء) کو بھی ایک الگ حرف مانتے ہیں اس حساب سے پھر عربی کے انتیس حروف تہجی بنتے ہیں اردو زبان میں عربی کے ان حروف کے علاوہ مزید حروف استعمال ہوتے ہیں اردو میں ہمزہ سمیت کل 37 حروف ہیں اس کے علاوہ کچھ آوازیں حروف کے مجموعے سے بھی ظاہر کی جاتی ہیں مثلاً کھ، بھ وغیرہ اردو میں فن تاریخ گوئی کی صنف موجود ہے جس میں اشعار یا ایک مصرع سے کسی واقعہ کی تاریخ برآمد کی جاتی ہے اردو میں حروف کے اعداد حروف ابجد جیسے ہی ہیں اضافی حروف کے لیے بھی انہی سے مدد لی جاتی ہے مثلاً 'پ' کے اعداد 'ب' کے برابر، 'ڈ' کے اعداد 'د' کے برابر، 'گ' کے اعداد 'ک' کے برابر اور 'ے' کے اعداد 'ی' کے برابر شمار کیے جاتے ہیں